

си на неопределено време. Следъ съмртъта обаче на Лудовика XIV (въ 1815 год.), Петъръ са явилъ въ французската столица внезапно и инкогнито (безъ да го познава нѣкой): той са устанорилъ въ гостинницата *de Sesdiguières*. Филипъ Орлеанский го приелъ, следъ като са извѣстилъ за дохажданието му, съ най-голѣма честь отъ страна на малолѣтния Лудовика XV и му назначилъ многочисленна свита, която била дължна да го придружава и следва всѣдѣ; подобно распоряжение обаче било напразно. Руския царъ билъ далечъ отъ да е любителъ на пишиностите, той не обичалъ много да приуготовляватъ и да треперятъ за и отъ неговото присъствие, подобни работи постоянно избѣгвалъ. Случвало са много често когато господаря отварялъ дума за опера и театра, и тозъ частъ окружающитѣ го лица извѣстввали на акторите и музикантите. Тѣзъ последнитѣ чакали, очидавали монарха за да ржкоплѣще на искуствата имъ, но той нарочно защото го чакали, защото са готовили да го посрѣдатъ и великолѣпно приематъ, нарочно за туй, казвамъ, и не отивалъ тамъ, а самъ, пеши търгвалъ и спохождалъ разнитѣ добродѣтелни заведения, които са намѣрвали въ изобилие и тогазъ въ французската столица. Той единъ пътъ изявилъ желание да присъствува въ засѣданието на четиридесетъ членове на французската академия, и тозъ частъ пратили извѣстие на членовете. Разни приу-готовлѣния започенали да ставатъ и краснорѣчиви слова да са приуготовляватъ, но Петъръ искалъ да избѣгне всичко туй; той са качилъ на каретата си и заповѣдалъ да теглатъ къмъ кабинета на естествен-нитѣ науки въ ботаническата градина. Съ туй русе-кия царъ не искалъ да покаже отвращение къмъ поезията и красноречието, а желалъ да убѣди хо-рата. и не безъ основание, че е врачъ на притвор-